

Caracterizarea personajului David Pop din opera Padurea spanzuratilor scrisa de Liviu Rebreanu-a doua parte

Intalnirea cu un alt prieten, Emil Oprisor, ii aminteste inca o data primatul datoriei. De altfel, Alexe Candale si Emil Oprisor nu reprezinta decat personalizarea celor doua impulsuri care se zbat in sufletul lui David Pop, sunt doar niste "voci" ale aceleiasi constiinte. Drama morala a personajului decurge tocmai din imposibilitatea lui de a asculta pana la capat una din aceste "voci": "Gandindu-se la vorbele reci ale lui Oprisor, isi aminti cuvintele lui Candale si mai ales privirea lui fierbinte, hotarata. Il usturau creierii sovaind intre amandoi".

Sosit pe frontul romanesc, lui David ii vine tot mai greu sa-si reprime sentimentul national: "David nu se mai satura privind acuma locurile acestea. (...) Toate-i pareau ca-npovesti si-i erau atat de dragi, incat ii venea sa le imbratiseze". Totodata, e contrariat de sensul absurd al evenimentelor: Emil Oprisor, teoreticianul datoriei, dezerteaza trecand la "dusman", iar Alexe Candale, patriotul roman, e ucis de un glonte fratesc. David Pop are acum revelatia nedreptatii sortii, sufera de o grava lipsa de vointa, devine din nou apatic si lipsit de capacitatea de a reactiona in situatii-limita: "David statea mereu nemisecat, cu ochii mereu inainte, cu creierul absolut gol. Nici un gand, nicio dorinta nu mai avea".

Sensul dramatic al evenimentelor nu i se descopera decat atunci cand e prea tarziu, cand totul urmeaza sa se curme definitiv. Gandul mortii i se strecoara tot mai adanc in inima, ca o ultima izbavire. Si moartea venita din mana alor sai il gaseste intr-o stare de seninatate: "Frate... roman..." Povara datoriei a fost inlaturata. Dar trupul lui fara viata ramane sa exprime in continuare neputinta, iar chipul sa arate ironia, nedumerirea, bucuria si suferinta, totul ca o sfidare la adresa unui destin absurd, in bratele caruia a fost aruncat fara voia sa: "Cadavrul se rostogolise si ramasese cu fata in sus, cu mainile raschirate, ca un rastignit. Figura zdrobita parca mai avea un zambet amar, iar ochii holbati priveau spre cer mirati, intrebatori si totusi multumiti".

Drama lui David Pop e reala, insa el nu o resimte ca pe o drama, caci nu are aceasta capacitate. El e tipul omului lipsit de actiune, care devine prizonierul unei existente absurde, impotriva careia nu se poate revolta. Eroul lui Rebreanu se aseamana cu Meursault din romanul Strainul de Albert Camus. Contradictia dintre datorie si sentiment ce salasluieste in constiinta sa ii spulbera echilibrul interior si ii inabusa dorinta de a supravietui. Prin aceasta, drama lui David Pop anticipeaza drama unui alt personaj rebrenian, Apostol Bologa, din romanul Padurea spanzuratilor.